

MAATSCHAPPELIJK

Fitte vijftiger **Ab Hoogland** vertelt zijn eigenzinnige, indringende verhaal over zijn herstel van een herseninfarct.

Mancave corona

Nog voordat het coronageweld losbarstte had ik mijzelf begin maart in quarantaine geplaatst. Ik werd twee weken verbannen naar mijn mancave op zolder met lichte griepverschijnselen. Na een zorgeloze mini winter-sportvakantie in de Italiaanse Dolomieten eind februari kwam de kater.

Gelukkig gaat het langzaam beter. Mede dankzij mijn goed uitgeruste mancave. De zolderkamer thuis heb ik sinds een aantal jaren ingericht als mancave. Een groot tv-scherm, trofeeën uit een ver verleden, een ontvreemd Rock Werchter bord, een gestolen bowlingkegel, een oud rood Specialized ATB frame – met suspension – en oude jaren '80 platenhoezen sieren de cave. Bij hoge uitzondering mogen de andere familieleden hier ook chillen. Mijn geplastificeerde smartphone was mijn enige communicatie met de buitenwereld. Rond voedertijd gooiden mijn kinderen of vrouw wat eten naar binnen om vervolgens snel de deur weer dicht te trekken. Mogelijk heb ik het coronavirus onder de leden (gehad), maar gezien mijn milde klachten was het volgens de huisarts niet nodig om te testen. Voor kwetsbare mensen – ben ik dat na mijn herseninfarct? – kan het virus dodelijk zijn.

Het virus heeft al bijna een half jaar de hele wereld in een wurg-greep. Ook de sport wordt hard getroffen. Voetbalwedstrijden en andere sportwedstrijden zijn gecancelled tot nader order. Zelfs het EK voetbal is verplaatst naar de zomer van 2021. Ook de Olympische Spelen zijn een jaar doorgeschoven. Alleen Veronica Inside lult vrolijk door ondanks gebrek aan voetbal.

Mijn hele wielervoorjaar is naar de haaien. Actief – sinds twee weken geen meter gereden – maar ook passief. De Italiaanse voorjaarsklassiekers werden van de UCI-kalender geschrapt.

Zelfs de Ronde van Vlaanderen, waar ik voor het eerst met wielervrienden de Kwaremont zou bedwingen, is afgelast. De koers stopt voor niemand ... behalve voor het coronavirus. Hoe België dit moet overleven is onduidelijk. De wielersport heeft inmiddels wel een nieuwe kalender. Hoop doet leven.

De samenleving is ontwricht, wereldwijd ligt de economie op zijn gat en de mensen zijn onzeker over hun gezondheid en hun inkomen. Met een maximale controle hoopt Nederland de belasting op de zorg het hoofd te bieden en toch het openbare leven zoveel mogelijk door te laten gaan. Het wachten is op een medicijn of een vaccin. Tot die tijd: 'Hou vol'!

Nederland is sterk, solidair – voor hoe lang? – en houdt het hoofd cool. De zorg is van vitaal belang en wordt alom geroemd. Paar maanden geleden stonden ze nog op het Malieveld op zoek naar (financiële) erkenning. Times are changing. Langzaam gaat de samenleving weer open, maar het vraagt veel verantwoordelijkheid van de burgers. Mijn broer en ik doen boodschappen voor mijn vader van 86. Ik heb liever niet dat hij de supermarkt bezoekt. Daarnaast appen we veel. Gelukkig is hij sinds vorig jaar online, waar in tijden van deze crisis veel activiteit is. Hij krijgt een onveilig gevoel van deze coronacrisis, net als in de oorlogsjaren tijdens zijn jeugd. Voor hem en andere ouderen is het echt schrikken en mogelijk een zaak van leven en dood. Niet alleen ouderen, maar veel mensen zijn hun grip op het leven kwijt met alle economische en mentale gevolgen.

In mijn leven is dit de eerste keer dat ik zoiets bedreigends ervaar. Door deze gamechanger staat de wereld even stil. Tijd voor introspectie. Never waste a good crisis. #socialdistancing #stay safe.

Ab+

COLUMN

Hans Böhm

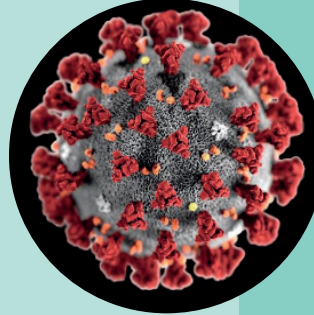
Freelance publicist

Losse coronagedachten

Ik voel me een zondagskind maar dat valt in de praktijk tegen. Wij mogen weliswaar om 07.00 uur boodschappen doen maar de grens van wel of niet helpen van ic-opname bij corona komt ook bij 70 jaar te liggen, een tegenvaller voor iemand uit 1950. Waarom ligt de grens op kalenderleeftijd en niet op overlevingskans en dan met name de kwaliteit van overleven?

Waarom zou een astmatische, dikke, sigaren rokende, alcoholistische vijftiger de voorrang verdienen boven een fitte tachtiger? Mensen met suiker, zwaar overgewicht, long- of nierproblemen komen gemankeerd uit drie weken intensive care, zeggen de artsen, ongeacht de leeftijd. Dat zijn in de praktijk vaak ouderen maar dat hoeft niet. Rutte vaardigt een intelligente lockdown uit waarbij de burger zelf verantwoordelijkheid draagt, dus waarom niet ook een intelligente ic-keus? Vrijwillig afstaan van organen is bij wet geregeld, waarom niet ook het vrijwillig afzien van het slopende ic-traject? Dan hoeven de doctoren dat niet te besluiten, dat scheelt tijd en emoties.

Een adequaat vaccin aanmaken duurt een jaar, dan zitten we begin 2021. Dus is de wereldeconomie in gevaar. Dit lopende jaar gaan we een gevaarlijke dans meemaken tussen volksgezondheid en economische veerkracht. De uitkomst bepaalt hoe de nieuwe realiteit eruit gaat zien. Een leven op afstand: wanneer weer Feyenoord-Ajax of met z'n allen in de lift?

De onderschatting van het probleem was mondiaal. Om te beginnen in Wuhan waar het allemaal begon. 11 miljoen inwoners en net een nationaal feestje vanwege het nieuwe jaar, iedereen reisde overal naartoe. De eerste berichten waren dat het virus alleen verspreid wordt door mensen die ziek zijn. Dat bleek een dure fout toen een geïnfecteerde toerist uit China, die alleen met gezonde mensen had gesproken, Amerika binnenkwam. In Engeland verkondigde Johnson enthousiast dat hij handen had geschud met coronapatiënten. In Japan wilde men lang dat de Olympische Spelen in juli door zouden gaan, tot april, toen werd de noodtoestand uitgeroepen. Het was over de hele wereld eerst ontkenning, dan onderschatting en dan pas actie. Kennelijk een typisch menselijke reactie op onbekend gevaar. Hoe groot en onbeheersbaar is het probleem?

Corona overleeft op karton een dag, op roestvrij staal en plastic drie dagen, op een mondkapje zes dagen. Met angst om het hart denk ik terug aan de townships in arme landen. Men woont tussen kapotte golfplaten, er zijn geen deuren of ramen, iedereen leeft op en door elkaar, er is één waterkraan voor de gehele gemeenschap. Als je het niet met eigen ogen gezien hebt is het moeilijk voor te stellen. Je kunt daar simpelweg geen afstand houden. Dieren worden levend verhandeld omdat men geen ijskast heeft. Wat corona gebracht heeft is het volle besef hoezeer alle mensen verbonden zijn.

Wat gaat er veranderen?

Welke invloed heeft deze pandemie op sport en spel en op alle relaties buiten de voordeur? Wat wordt het nieuwe normaal?